

Câu Hỏi Một Bình Minh

Sáng nay không mù sương. Mặt trời lên, nắng, nắng! Cái màu nắng thật trắng, trong suốt bầu trời xanh...

Em tỏ vẻ với anh: Mình đi dạo phố nhé, Chúa Nhật...bất thường lệ, nàng không đi Nhà Thờ!

Dĩ nhiên, tôi nói, ừa. Và nàng đi sửa soạn. Hôm nay trời rất nắng, nàng đẹp như nắng mai...

Những con phố bớt dài, những cửa hàng mở rộng, đời nhấp nhô cái bóng, cuộc sống thật vô tư...

Dĩ nhiên nàng vui mà! Tôi đâu cần chi nữa! Chuyện gì cũng ý Chúa...dẫu là nắng hay sương!

Nói với nàng: Anh thương / cái miệng cười em sáng / đó là đóa hồng trắng / anh được hôn ngày xưa...

*

Một phút. Nàng thẫn thờ. Nhớ ngày xưa, Đà Lạt, tuổi mười sáu thơm ngát, tuổi mười sáu...vô tư!

Nhưng tất cả là mơ!

Sự thật hôm nay nắng!

Ai lên đồi, lẳng lặng...đi tìm một đóa sương?

Trần Vấn Lệ